

Pr Karmen Joller
Sotsiaalministeerium

Teie: 28.11.2025 nr SOM/25-1328/-1K

Meie: 19.01.2026 nr 1-7/319-3

**Kooskõlastuskiri lastekaitseaduse ja
täitemenetluse seadustiku muutmise seaduse
eelnoole**

Sotsiaalministeerium esitas kooskõlastamiseks lastekaitseaduse (edaspidi *LasteKS*) ja täitemenetluse seadustiku (edaspidi *TMS*) muutmise seaduse eelnõu. Siseministeerium peab oluliseks lastekaitse valdkonna arendamist ja tõhustamist ning leiame, et eelnõud koostades on Sotsiaalministeerium teinud ära suure töö selleks, et aidata paremini kaitsta abivajava lapse õigusi, sealhulgas last puudutavate kohtulahendite täitmisel. Lisaks tunnustame, et tehakse püüdlusi sellel suunal, et vähendada lastekaitsetöötajate töökoormust, tööjõuvoolavust ja läbipõlemist. Siseministeerium kooskõlastab eelnõu järgmiste märkuste ja ettepanekutega arvestamise korral.

1. Eelnõu § 1 punkt 5 kohaselt täiendatakse § 15 lõike 3 punkti 4¹ pärast sõna „lastekaitsetöötajate“ sõnadega „ja lastekaitsevaldkonna juhtide“. Juhime tähelepanu, et § 15 lõikes 3¹ on kehtestatud volitusnorm lastekaitsetöötajate täienduskoolituse tingimuste ja korra kehtestamiseks. Palume täiendada volitusnormi selliselt, et see laieneks ka lastekaitsevaldkonna juhtidele. Lisaks tuleks täiendada sotsiaalkaitseministri 03.02.2016 määrust nr 8 „Lastekaitsetöötajate täienduskoolituse tingimused ja kord“.
2. Eelnõu § 1 punkt 7 kohaselt soovitakse § 17 lõike 1 punktist 3 jätta välja sõna „viivitamata“. Palume kaaluda seda mitte muuta, sest antud sõna puhul on tegemist ka õigusmõistega ja siin tuleks arvestada selle tõlgendust. Riigikohus on rõhutanud, et termin "viivitamata" on otseses seoses regulatsiooni eesmärgiga – tagada probleemi kohene lahendamine pärast selle ilmnemist. Kui seaduses on märgitud konkreetne tähtaeg, mille jooksul tuleb toiming teha, saab lisada ka mõiste „viivitamata“. Sinna alla läheb ka täna kehtiv sõnastus ehk ületada ei tohi 10 päeva.
3. Eelnõu raames soovitakse muuta lastekaitsetöötaja definitsiooni järgmiselt: „*Lastekaitsetöötaja on kohaliku omavalitsuse üksuse ametnik, kes täidab käesoleva seaduse § 17 lõike 1 punktides 3 ja 4 sätestatud ülesandeid.*“ Siseministeeriumi hinnangul ei aita selline ümbersõnastamine kaasa eelnõu eesmärgi saavutamisele, vaid võib tekitada rakendusraskusi. Seaduses sätestatud ülesannetega on hõlmatud kogu kohaliku omavalitsuse (edaspidi *KOV*) ülesanne abi pakkumisel abivajavast lapsest teadasaamisel. Seega tuleb arvestada, et seaduses sätestatud ülesandeid täidab KOV-is lastekaitsetöötaja. Lisaks palume selgitada eelnõu seletuskirjas, kuidas saaks mõista ja sätestada, et §-s 29 kirjeldatud tegevust (pealkirja järgi abi osutamine abivajavale lapsele) osutab keegi, kes ei ole lastekaitsetöötaja. Samas, kui lastekaitsetöötaja täidab laste kaitseks § 17 lg 1 vaid kahte ülesannet, tuleb

täpsustada, kes täidab ülejäänud § 17 lg 1 sätestatud ülesandeid ning lisaks teistest seadustest (s.h perekonnaseadus, sotsiaalhoolekande seadus jne) tulenevaid lastekaitsega seotud ülesandeid. Igal LasteKS-is sätestatud ülesannetel peab olema oma täitja, sest sama paragrahvi teise lõike kohaselt peab kohaliku omavalitsuse üksus looma tingimused lastekaitsetöö tegemiseks. Hetkel jääb teiste § 17 sätestatud ülesannete täitmise info puudulikuks. Mitte igas vallas ja linnas ei ole võimalust luua mitu üksust ja jagada laste abivajadustega seotud ülesandeid.

4. Eelnõu § 1 punkt 9 soovitakse § 28 täiendada lõigetega 4 ja 5 järgmises sõnastuses: „(4) Enne käesoleva seaduse § 29 lõikes 5 nimetatud otsuse tegemist tuleb teha lapse abivajaduse eelhindamine, mille käigus hindab kohaliku omavalitsuse üksuse lastekaitsetöötaja sama paragrahvi lõigetes 3 ja 4 nimetatud eelduste olemasolu.“ Palume seletuskirjas täpsustada, millise aja jooksul tehakse eelhindamine ja mille tulemusel otsustatakse juhtumi korraldamise alustamata jätmine või alustamine. Selgitus on oluline, sest hetkel jääb mulje, et vastasel juhul võib juhtumi lahendamine määramata ajaks jääda eelhindamise faasi, et lükata edasi juhtumikorralduse alustamist. Samas tekib olukord, kus § 29 lg 5 puhul on uus hindamise faas ning siis alles on kohustus hinnata 10 päeva jooksul. Täpsustamist ja selgitamist vajavad toimingud, kas ja kuidas peab eelhindamist läbi viima lapsega töötav isik, kes ei ole lastekaitsetöötaja ning kuidas sellest saab teada KOV, et kuskil asutuses toimub juhtumikorraldus. Ei ole välistatud, et samaaegselt tegeleb ka KOV ise sama lapse juhtumikorraldusega. Eesmärk on last aidata, kuid kui juhtumikorralduse osas ühel osapooltest puudub info, siis võib tekkida olukord, kus tegelikult last ei aidatagi, eeldades, et teine asutus juba tegeleb lapsega.

„(5) Juhtumikorralduse algatamisel tuleb käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud abivajaduse hindamine teha esimesel võimalusel, kuid hiljemalt kolme kuu möödumisel abivajavast lapsest teada saamisest.“ Sellest sõnastusest ei selgu, et eeldatakse abivajaduse hindamise eelotsust 10 päeva jooksul. Oluline on tegelikult see, et lapse konkreetse abivajaduse korral tuleks operatiivselt/kiiresti reageerida. Selleks ei pruugi aga lapsega töötaval isikul olla piisavalt teadmisi või kogemusi. Nii pika tähtaja võimaldamisega võib tekkida probleem, et laps(ed) jäävad tegelikult vajaliku abita, kui abiandmist on võimalik nii pikalt edasi lükata.

5. Eelnõu § 1 punkt 10 soovitakse § 29 muuta järgmiselt: „(2) Abi osutamisel tuleb rakendada võrgustikutööd, järgides juhtumikorralduse põhimõtteid sotsiaalhoolekande seaduses sätestatud korras. Juhtumipõhine võrgustikutöö käesoleva seaduse tähenduses on abivajava lapsega töötavate isikute ning teiste asjaomaste spetsialistide ja asutuste koostöös toimuv koordineeritud tegevus lapsele abi osutamisel.“ Võrreldes kehtiva sätte sõnastusega on lisatud eelnõusse võrgustikutöö üldine selgitus. Seadus ei sisusta kuidagi ega seosta selle läbiviimist spetsiifiliste õigustega. Sotsiaalhoolekande seaduses ei kasutata võrgustikutöö terminit, vaid kirjeldatakse juhtumikorraldust ning sedagi väga minimaalselt (§-d 9 ja 10). Vastavate põhimõtetega (milleks peamiselt ongi juhtumiplaani koostamine) seotakse võrgustikutöö nii siin, kui nt kriminaalhooldusseaduses. Palume täpsustada, kas LasteKS-s on võrgustikutöö vaid juhtumikorralduse instrument või siiski iseseisva tähendusega tööriist. Lg 2 deklareerib võrgustikutööd justkui kohustusliku tegevusena. Järgmised sätted aga käsitlevad juhtumikorralduse algatamise või sellest loobumise võimalusi.

„(4) Kui kohaliku omavalitsuse üksus saab teada lapsest, keda kasvatav isik on hädaohus olev täisealine perversivalla ohver ohvriabi seaduse § 9 lõike 2 tähenduses, peab kohaliku omavalitsuse üksus algatama juhtumikorralduse lapsele abi osutamiseks ning tegema koostööd Sotsiaalkindlustusameti ja teiste täisealist

ohvrit abistavate asutustega. “ Siseministeerium soovib kasutada mõiste „abistava asutuse“ asemel mõistet „abistav isik“ või kaaluda mõlema mõiste lisamist teksti, sest nii saaks laiendada abistavate isikute ringi kõigi juriidiliste, kui ka füüsiliste isikutega, s.h ka eraõiguslikud juriidilised isikud (nt MTÜ-dena asutatud tugiteenus), kes osutavad ohvrit abistavat/toetavat teenust. Praeguses sõnastuses oleks see väga kitsas määratlus. Lisaks palume täpsustada eelnõu sõnastust selliselt, et oleks aru saada, kui lastekaitse tegeleb lapsega ja Sotsiaalkindlustusameti (edaspidi SKA) ohvriabi tegeleb vanemaga, siis kuidas toimub nendevaheline koostöö.

„(5) Kohaliku omavalitsuse üksus peab kümne päeva möödumisel abivajavast lapsest teada saamisest tegema otsuse juhtumikorralduse algatamiseks või algatamata jätmiseks või juhtumi edastamiseks pädevale lapsega töötavale isikule, arvestades käesoleva seaduse § 28 lõikes 1 sätestatut.“ Siseministeeriumi hinnangul ei ole selgelt arusaadav § 28 lg 4 eelhindamise faas. Pöörame tähelepanu sellele, et lisatavate sätete osas tuleks lähtuda sarnasest sõnastusest – kui LasteKS § 18 lg 1 ütleb, et lastekaitsetöötaja on kohaliku omavalitsuse üksuse ametnik ja ka lisatavas § 28 lõikes 4 öeldakse selgelt, et see on lastekaitsetöötaja kohustus. Nii võiks selguse huvides kasutada ühesuguseid väljendeid läbivalt kogu seaduses. Lisaks palume selgitada, milliste tingimuste korral ja kes on see konkreetne isik või spetsialist ehk pädev lapsega töötav isik, kellele edastatakse kõnealune otsus. See vajab täpsustamist või tuleb teha viide LasteKS mõnele sättele. Seaduses või seletuskirjas tuleb selgitada, kes on need lapsega töötavad isikud või spetsialistid, kes võivad otsustada, kas § 28 ja 29 sätteid järgida. LasteKS § 27¹ on politseiametnik mainitud abivajaduse tuvastamise korral lapsega töötava isikuna. Sellest tulenevalt, kui on plaanis täpsustada lapsega töötava isiku mõistet, siis tuleb politseiametnik sellest lootelust välja jätta. Kui seda seaduses ei tehta, tuleb see lahti kirjutada seletuskirjas ehk siis välistada politseiametnik, kui lapsega töötav isik, kuna tema töö eripära ei võimalda sellisel kujul selle sätte täitmist.

„(6) Käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 nimetatata juhtudel võib lapse seadusliku esindaja nõusolekul juhtumit koordineerida lapsega töötav isik, kes tegutseb selles lapse heaolu valdkonnas, kus abivajadus ilmnes, arvestades käesoleva seaduse § 28 lõikes 1 sätestatut. Vajaduse korral kaasab juhtumit koordineeriv lapsega töötav isik võrgustikutöösse kohaliku omavalitsuse üksuse lastekaitsetöötaja.“ Eelkõige on lapsega töötaval isikul kohustus § 27¹ alusel teatada abivajavast lapsest, see jääb seletuskirja kohaselt ka kehtima. Seda LasteKS sätet tuleb täita ka olukorras, kui lapsega töötav isik koordineerib juhtumi lahendamist. Palume seletuskirjas selgelt märkida, et see kohustus jääb ka edaspidi kehtima ehk muutes seadust, ei võta see ära kohustust abivajavast lapsest teavitada. Lisaks palume selgitada eelnõu seletuskirjas, milles seisneb lapsega töötava isiku juhtumi koordineerimine (mis tähendab osaliste ja ülesannete juhtimist, mitte läbi viimist). Seletuskirjas vajab selgitamist, kas lapsega töötav isik (nt lasteaiaõpetaja, kooliõpetaja, logopeed või kooli sotsiaalpedagoog jne), sh nendes asutustes, mis ei ole KOV-i allasutused, saab ise võtta selle rolli vanemate nõusolekul, olles § 28 alusel abivajadust hinnanud või tuleb lg-t 5 ja 6 alati koos rakendada ja mõista nii, et KOV edastab (tagastab nt teatajale) juhtumi tegelemiseks kellelegi lapsega töötavale isikule (lg 5 järgi pädevale). Ühtlasi vajab selgitamist, kas lg 6 mõeldakse KOV-iga seotud lapsega töötavat isikut (mõnd spetsialisti, kes eelnõu eesmärgist lähtuvalt ei pea olema lastekaitsetöötaja) või igasuguseid lapsega töötavaid isikuid, arvestades § 28 lg 1 piiranguid. Näiteks lg 8 on sõnastusest tulenevalt pandud kehtima üksnes KOV-ile, ehkki seletuskirja (lk 15 2. lõik) järgi on see mõeldud teiste sätete tõlgenduse kaudu kohalduma ka teistele lastega töötavatele isikutele. Palume seletuskirja täiendada

osaga, mis kirjeldaks, kuidas lahendada olukord nii KOV-i jaoks kui ka lapsega töötava isiku jaoks – kui juhtumit menetleb teine asutus ja KOV-i ei kaasata, siis millisel õiguslikul alusel saab KOV lapsega töötavalt isikult hiljem andmeid ja infot läbiviidud menetluse kohta. Samuti võib tekkida olukord, kus nn lapsega töötav isik vajab lapsega töötamiseks täiendavat infot – tal puudub seaduslik alus seda teavet saada nii teiselt lasteasutustelt või muult lapsega tegelenud asutuselt. Kogudes infot vaid lapse ja temaga seotud isikutelt, võib abivajaduse osutamine takerduda või liikuda vales suunas ning laps ja temaga seotud isikud võivad samuti keelduda koostööst. Siseministeerium soovib seletuskirjas selgitada (nt joonisega), kuidas pärast koordineerimise mandaadi laienemist sellistel juhtudel juhtumikorraldus (sh infovahetus asutuste ja KOV-i lastekaitsetöötajate vahel) hakkab välja nägema.

6. Seletuskirja leheküljel 7 (ja edaspidi ka mujal) on välja toodud, et eelnõu § 1 punktiga 17 nähakse ette üheaastane üleminekuaeg, et tagada kõigile Lasteks-sättestatud ülesandeid täitvatele SKA teenistujatele võimalus vajaduse korral omandada nõutav haridus ja kutse. Palume selgitada, miks on ettenähtud üheaastane üleminekuaeg, kui kehtivate kutsestandardite järgi on õppeaeg 2 aastat. Lisaks jääb esitatud tekstist arusaamatuks, kas hariduse ja kutse nõue hakkab kehtima ka SKA lastemajateenusega seotud inimeste puhul. Palume seda täpsustada nii lk 7 kui ka edaspidises tekstis.
7. Eelnõu § 1 punktis 10 kirjeldatakse § 29 lg 8 lapse arvamuse väljaselgitamise ja dokumenteerimise vajadust. Kuigi põhimõtte ei muutu, palume seletuskirjas täpsustada, kuidas peaks lastekaitsetöötaja või lastega töötav isik toimima, kui lapse arvamuse väljaselgitamisel selgub, et laps või lapsevanem ei nõustu määratud abi ja/või selle vajadusega.
8. Eelnõu § 1 punktis 10 kirjeldatakse § 29 lg 10 juhtumikorralduse lõpetamise aluseid. Seletuskirjas on välja toodud, et juhtumikorraldust ei lõpetata kohe, vaid on kuni kuus kuud aega kontrollida, kas ettenähtud meetmed on viinud soovitud tulemuseni või on esinenud tagasilööke. Palume seletuskirjas täpsustada, kuidas toimub mõju hindamine (seletuskirjas kasutatud terminit „veendumine“) ning millised on võimalikud edasised tegevused, kui esineb tagasilööke.
9. Eelnõu § 2 punkt 1 näeb ette TMS § 27 muutmist. Eelnõu seletuskirja kohaselt on muudatuse eesmärk kõrvaldada senise sõnastuse võimalik eksitav tõlgendus, just kui võiks kohtutäitur ise kasutada füüsilist sundi. Siseministeeriumi hinnangul ei taga pakutud sõnastus eesmärgi saavutamist ega paranda piisavalt õigusselgust. Pakutud sõnastuse kohaselt võib jätkuvalt jääda ekslik mulje, et kohtutäitur on õigus kasutada füüsilist jõudu. Siseministeeriumi hinnangul on õigusselguse huvides vajalik loetleda politsei kaasamise eeldused täitetoimingusse. Kohtutäitur peab politsei kaasamise vajadust põhjendama ning tuginema selgele õiguslikule alusele. Taotluse pinnalt on Politseil- ja Piirivalveametil (edaspidi PPA) võimalik hinnata taotluse õiguspärasust ja vajalikkust ning välistada olukorrad, kus PPA kaasatakse põhjendamatult. Eeltoodust tulenevalt teeme ettepaneku sõnastada TMS § 27 lg 1 ringi järgmiselt:

„(1) Kohtutäitur võib taotleda politseiametniku kaasamist täitetoimingusse, kui:

- 1) täitmist takistatakse;*
- 2) on alust eeldada takistamist;*
- 3) isiku varasem käitumine annab alust arvata ohtu isiku elule, tervisele või varale või avalikule korrale.“*

Kohtutäitur saab politseiametnikku kaasata täitetoimingu juurde kahel juhul: 1) täitetoimingu planeerimisel ja ettevalmistamisel; 2) täitetoimingu läbiviimisel. Esimesel juhul esitab kohtutäitur eelnevalt kirjaliku põhjendatud taotluse toimingu läbiviimiseks. Politseil on võimalik hinnata kaasamise vajadust ja planeerida kaasamiseks vajalikku ressursi. Teisel juhul reageeritakse konkreetse väljakutse

põhjal. Kaasamine on oma õiguslikult sisult sarnane halduskoostöö seadusest tulenevalt ametiabile ja selline kaasamine peab olema põhjendatud.

10. Eelnõu § 2 punkt 1 kohaselt soovitakse sõnastada TMS § 27 lg 2 järgmiselt: „(2) *Politsei eemaldab kohtutäituri ettepanekul täitmistoimingu juurest isiku, kes täitmist takistab.*“ Sama sõnastus on kehtinud TMS-is alates seaduse vastuvõtmisest 2005. aastal. Siseministeeriumi hinnangul tähendab „isiku eemaldamine“, et politseiametnik kohaldab vajadusel isiku suhtes korrakaitseseaduse tähenduses vahetut sundi. TMS vajab jõu kasutamise regulatsiooni kaasajastamist. Korrakaitseseadus (edaspidi *KorS*) jõustus 2014. aastal ning selles on reguleeritud vahetu sunni kohaldamise tingimused. KorS § 74 lg 1 kohaselt on vahetu sund füüsilise isik, looma või asja mõjutamine füüsilise jõu, erivahendi, relva või lahingumoonaga. Isiku eemaldamine on käsitletav isiku füüsilise mõjutamisena, kuivõrd selle käigus sisuliselt piiratakse inimese liikumisvabadust või kehalist puutumatust. KorS näeb ette, et enne vahetu sunni kohaldamist on politseiametnik kohustatud hoiatama isikut, kelle suhtes ta kavatseb vahetut sundi kohaldada. Hoiatamisega antakse isikule võimalus korrigeerida enda käitumist ning seeläbi vältida vahetu sunni kohaldamist politseiametniku poolt. Seletuskirjas tuleks avada eemaldamise sisu, sest politseile antud ülesanne peab olema arusaadav ja selge. Eemaldamine ei peaks tähendama isiku toimetamist politseiasutuse ruumidesse, vaid viimist sellisele kaugusele, kus tema negatiivne mõju täitetoimingule on katkestatud. Kui isik rahuneb või kohtutäitur peab vajalikuks, lubatakse isik tagasi täitetoimingu läbiviimise kohta. Kohtutäitur teavitab viivitamatult politseid täitetoimingu lõpetamisest, et politsei saaks õigeaegselt lõpetada oma ülesande. Eeltoodust tulenevalt teeme õigusselguse huvides ettepaneku sõnastada lõige 2 järgmiselt: „(2) *Politsei- ja Piirivalveamet võib täitmistoimingut takistava isiku suhtes kohaldada vahetut sundi korrakaitseseaduses sätestatud alusel ja korras kuni täitetoimingu lõpuleviimiseni või kuni vajaduse äralangemiseni.*“
11. Eelnõu § 2 kohaselt soovitakse § 27 lg 3 sõnastada järgmiselt: „(3) *Kui täitedokument näeb ette jõu kasutamise, teeb seda politsei kohtutäituri kaasamisel.*“ Siseministeerium teeb ettepaneku nimetatud lõik välja jätta, sest antud lõike kehtestamise mõte on ebaselge ja on tegelikult lahti kirjutatud esimeses ja teises lõikes. Kui siiski otsustatakse lõik alles jätta, siis teeme ettepaneku sõnastada see järgmiselt: „(3) *Kui täitedokument näeb ette jõu kasutamise, kaasab kohtutäitur politsei, kes vajaduse korral rakendab vahetut sundi korrakaitseseaduses sätestatud alusel ja korras.*“ Siseministeeriumi hinnangul on õigusselguse huvides vajalik kasutada ühtset terminoloogiat ning siduda „jõu kasutamine“ vahetu sunni regulatsiooniga. Jõu kasutamine politsei poolt tähendab vahetu sunni kasutamist KorS-i tähenduses. Lähivalt sama termini kasutamine on põhjendatud ning tagab normi ühtse ja selgema tõlgendamise. Ühtlasi soovime rõhutada, et vahetut sundi kohaldab politsei üksnes vajaduse korral. Asjaolu, et kohus näeb täitedokumendis ette jõu kasutamist, ei tähenda, et seda ilmtingimata tuleb kasutada, vaid vahetu sunni rakendamine peab vastama KorS-is sätestatud eeldustele ja põhimõtetele.
12. Eelnõu § 2 kohaselt soovitakse sõnastada § 179 lõike 1 punkt 4 järgmiselt: „(4) *kaasab politseiametniku täitetoimingusse, kui täitmist takistatakse või kui selle takistamist on alust eeldada.*“ Arvestades eelnõu § 2 punktis 1 tehtud muudatusettepanekuid TMS § 27 osas, leiame, et õigusselguse ja normide süsteemse kooskõla huvides peavad politsei kaasamise alused olema samad. Seletuskirjast ei selgu, kes on see adreassaad, kelle suhtes tuleb sundi rakendada. Nii võib sätet tõlgendada erinevalt. Nendeks võivad olla kolmandad isikud või menetlusosalised või see on mõeldud olukordadele, kus kohus ei ole ette näinud jõu kasutamist menetlusosaliste suhtes. Seletuskirjas tuleb selgitada sekkumise eesmärke: kas kaasamise eesmärgiks on kohtutäituri abistamine täitetoimingu läbiviimisel või

täitetoimingu läbi viimist vahetu sunni kasutamise abil. Toetame põhimõtet, et politsei saab kaasumisel osutada abi üksnes täitetoimingu takistamisel. Eeltoodust tulenevalt teeme ettepaneku muuta TMS § 179 lõike 1 punkti 4 sõnastust järgmiselt: „4) kaasab politseiametniku täitetoimingusse, kui esineb käesoleva seaduse § 27 lõikes 1 nimetatud alus.“

13. Eelnõu § 2 kohaselt soovitakse muuta TMS § 179 lõike 3 punkt 2 järgmiselt: „2) kasutab kohtulahendiga lubatud juhtudel jõudu kohtutäituri taotlusel.“ Siseministeeriumi hinnangul ei ole pakutud sõnastus piisavalt õigusselge ning võib jätta eksliku mulje, et juhul, kui kohtulahendiga on lubatud jõu kasutamine, on PPA kohustatud kohtutäituri taotlusel jõudu kasutama täitedokumendi täitmiseks. Vahetu sunni kohaldamise õigus ja vastutus on PPA-l. Vahetu sunni kasutamise vajadust, vältimatust ja proportsionaalsust peab politsei igas konkreetses olukorras iseseisvalt hindama korrakaitseseaduses sätestatud alustel ja korras. Kohtulahendiga antud luba ei tähenda kohustust jõudu kasutada, vaid loob üksnes võimaluse selle rakendamiseks, kui seadusest tulenevad eeldused on täidetud. Eeltoodust tulenevalt teeme ettepaneku sõnastada TMS § 179 lõike 3 punkt 2 järgmiselt: „2) kasutab kohtulahendiga lubatud juhtudel vahetut sündi korrakaitseseaduses sätestatud alusel ja korras.“

Siseministeerium tänab võimaluse eest eelnõu kohta arvamust avaldada.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Igor Taro
siseminister